

[Christmas Møller.]

I „Social-Demokraten“ for den 30. August 1932 hedder det, udtalt af Finansministeren — som har været saa forstandig at blive borte i Aften:

„Jeg tror imidlertid ikke, at Regeringen har Grund til at beklage sig over de Angreb, der rettes imod den, fordi den har holdt igen mod Kronenedskæringen. Jeg har det Indtryk, at man i stadig videre Kredse af den danske Befolkning er ved at blive klar over, at det kan være halsløs Gerning at styrte sig ud i en ubegrænset Kronenedskæring. Ogsaa i den Henseende tror jeg, det er nyttigt at se paa, hvad man foretager sig i andre Lande, som er i samme Situation som Danmark. Her er det overalt saadan, at man frygter en for stærk Nedgang af Landets Møntværdi og kæmper for at modvirke en saadan Nedgang.“

I „Social-Demokraten“ for den 1. September 1932 hedder det:

„Regeringens Politik har været og er stadig den at holde Kronen oppe; og heldigvis foreligger der i Kraft af den Politik, der har været ført, Faktorer, der afgiver gode Betingelser for Fastholdelsen af Kronen.“

I „Social-Demokraten“ for den 2. September ser man et Billede af en dejlig stor fuldvægtig Krone og en lille 25-Øre ved Siden af. „Red Kronen“, hedder det, „ud af Venstres, Højres og Lappomændenes Favn.“

Den 3. September ser man et ikke særligt smukt Billede i „Social-Demokraten“, hvor der staar to Kvinder, en med et tungt, fuldvægtigt Brød, det er et „Staining-Brød“, og en med et blegt, fattigt, beskedent Brød, det er et „Christmas Møller-Brød“.

I „Social-Demokraten“ for den 12. November hedder det:

„Stem imod Godsejer- og Proprietærpartiet Højre. Stem socialdemokratisk — derved værnes Kronen og Stabiliteten i Samfundshusholdningen.“

Søndag den 13. November hedder det: „Stem Kroneødelæggere og Lappoer ned!“ Og det hedder videre:

„For at takkes Storbønderne skal det øvrige Samfund trykkes ned i Nød og Usseldom, skal Omsætning og Erhvervsliv stagnere. Men det skal ikke lykkes Højre og Venstre at gennemføre deres uærlige og samfundsfjendske Kronepolitik. Fra alle Gader og Stræder vil Byernes Beboere paa Onsdag møde frem ved Valg-

urnerne og stemme mod de byfjendske Partier, der driver Hasardspil med Landets Mønt.“

Den 8. November fik Statsministeren et Brev, der lød saaledes:

„Hermed 3 000 Kr. som Bidrag til Socialdemokratiets Kamp imod Højres lumpne Dobbeltspil og Venstres Hykleri.“

De 3 000 Kr. var givet til det udmærkede Formaal, som var Socialdemokratiets, at holde Kronen oppe. Det er rart, at Beløbet, saa vidt man kan se, er sendt anonymt, for ellers vilde det jo være blevet sendt tilbage i Gaar.

I en Tale af Udenrigsministeren inden Valget hedder det:

„Sammenbruddet er afværget for Statens og Kommunernes Finanser og for Landets Mønt.“

Og ingen kan være i Tvivl om, hvordan man benyttede den kendte national-økonomiske Professor, Professor Birck, som advarede mod Kronesænkning, som for ganske nylig har holdt sin Tale om: Ikke under 20, og med store Typer læser man i „Politiken“ for den 13. November: „Mænd med Ansvar tør ikke lade Kronen gaa paa Eventyr!“ Man læser videre — og man forstaaer, at det er de radikale og socialdemokratiske Ministre, man dér skal tænke paa som „Mændene med Ansvar“ —, at „Folk i Panik skal ikke være Førere.“

Og den 16. November skriver „Politiken“:

„Valget gælder Kronen. Vælgerne stemmer i Dag: For eller mod Nedskæring.“

— og man ser en Saks klippe i Kronen. De to Blade er Venstre og Konservative.

„Sejrer Konservative“, hedder det,

„og Venstre i Dag, vil Kronen blive slaaet ned! For københavnske Vælgerne er Valget let: Styrk Regeringen i Kampen mod Krisen! Stem radikalt!“

Og enhver, som kender Valgkampen og ved, hvad der er blevet sagt, ved, at det i Virkeligheden er et Minimum af Udtalelser, jeg her har fremdraget, men at dette med al ønskelig Tydelighed viser, at Regeringen førte sin Valgkamp paa Løfter til Vælgerne, som man nu i Dag fuldkommen lader haant om. Jeg har Lov at fremhæve dette saa stærkt, fordi mit Parti paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne om dette Spørgsmaal skulde begynde, stillede Spørgsmaal til Regeringen om, hvilken Valutapolitik den havde, og fik det Svar fra enkelte Ministre, at dette var dog ikke noget, man kunde spørge om; det var jo ligetil!